

РЕШЕНИЕ

№ 1099

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10392** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Дафни - 2009“ ЕООД против решение № 3099 от 10.08.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 7658/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 129 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 542700 – F554921/19.10.2020 г., издадено от Заместник-Директора на ТД на НАП, [населено място].

С оспореното НП на касатора на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1032.06 лв. за неизпълнение на законово задължение по чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Счита, че са нарушени разпоредбите на чл. 42, чл. 53 и чл. 57 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС, както и на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът не се представлява.

Ответникът не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП, счита жалбата по същество за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и

обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелствата, които са от значение за спора. Установено е, че при извършване на насрещна проверка на „Дафни – 2009“ ЕООД, във връзка с извършена проверка на „Криси 2007“ ЕООД, инспектор по приходите в ТД на НАП С. е установил, че „Дафни – 2009“ ЕООД е осъществило облагаема доставка на хранителни стоки на 30.01.2020 г., за която е издало фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г. Констатирано е, че на 14.02.2020 г. дружеството е подало справка-декларация № 22191392038/14.02.2020 г. за периода месец януари 2020 г. с деклариран резултат за възстановяване в размер на 1006,26 лв., посочен в клетка 60. Заедно със справката-декларация били подадени и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС, но в дневника за продажбите за данъчния период месец 01.2020 г. издаденият данъчен документ – фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г., чиято данъчна основа била в размер на 5160,28 лв. и ДДС в размер на 1032.06 лв. не бил отразен в дневника за продажби на дружеството. Неотразяването на издадената фактура в дневника за продажби за данъчен период м.01.2020 г. е довело до определянето на данък в по-малък размер.

Във връзка с установеното проверяващият служител е изготвил покана за съставяне на АУАН и е предприел действия за връчването и на дружеството по електронен път. Връчена била на 08.06.2020 г., чрез активиране на електронна препратка от електронен адрес. В рамките на указания в поканата срок законният представител или пълномощник на касатора не се явили в офиса на ТД на НАП, И. „П.“, поради което на 19.06.2020 г. е бил съставен АУАН № F554921/19.06.2020 г. за нарушение по чл. 124, ал. 2 от ЗДДС. Отбелязано е, че АУАН се съставя в отсъствието на представляващия дружеството, както и че към момента на съставянето му процесната фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г. все още не била включена в дневника за продажби.

В законоустановения срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП издадено при съответствие с материално-правни разпоредби, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено на 05.09.2022 г. Жалбата е подадена чрез Софийски Районен Съд на 19.09.2022 г. /вх. № 193669/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Направените правни изводи не се

опровергават от доводите, изложени в касационната жалба. Разпитан е актосъставителя и са обсъдени събраните писмени доказателства. Мотивите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН и отразяват в пълнота фактическите предпоставки, дали възможност на административно-наказващият орган в следствие да упражни правомощията си.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че касаторът е нарушил разпоредбите на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, като в качеството си на регистрирано лице не е отразило издадена данъчна фактура № [ЕГН]/30.01.2020 г. – на обща стойност 5160,28 лв. и ДДС 1032,06 лв. в дневника за продажби през съответния данъчен период месец 01.2020 г., което съответно е довело до определяне на по-малък данък.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Предвид обстоятелството, че търговското дружество не е изпълнило посоченото задължение, правилно на основание чл. 182, ал. 2 от ЗДДС му е наложена имуществената санкция в съответния размер.

Съгласно чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността на дружеството по чл. 182, ал. 2 от ЗДДС. Имуществените санкции са определени в предвидения в закона размер.

Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т.3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. Освен това както в АУАН, така и в наказателното постановление са посочени законовите разпоредби по начин, че да може наказаното лице да разбере какво нарушение е извършило. В този смисъл не е накърнено правото му на защита. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити, изисквани по закон.

Не се споделят възраженията за допуснато при издаването на АУАН нарушение, че поканата за съставянето му не била надлежно връчена. В разпоредбата на чл. 40, ал.1 ЗАНН е предвидено, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение от това правило е установено в ал. 2 на същата разпоредба, съгласно която, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Въпреки, че законният представител на дружеството или негов пълномощник не са присъствали при съставянето на АУАН, същият впоследствие е бил връчен на надлежно упълномощено лице /видно от приложеното към преписката пълномощно/, при което дружеството е имало възможност да се запознае със съдържанието му и да направи съответните възражения, поради което и правото му на защита е било в пълна степен гарантирано. Лишени от правна опора са и оплакванията, че не са налице предпоставките за

приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Начисляването и съответно срочното внасяне в бюджета на данъчните задължения е от голямо значение, защото чрез събраните парични средства държавата упражнява специфичните си функции. Освен това в разглеждания казус, за извършеното нарушение е предвиден минимален размер на имуществената санкция в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Наложена санкция в размер на 1032,06 лв. е правилно определена. Самият факт на предвиждане на имуществената санкция в посочения размер предполага, че в процесния случай не може да бъде определен като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3099 от 10.08.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 7658/2022 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 129 състав.

Решението е окончателно.